

vendes, bliver imprægneret, saaledes som det nu kan gøres, saa at det bliver brandfrit. Det vil medføre nogen Forøgelse af Overslaget Beløb. Men det er jo dog kun en Forøgelse i Materialprisen og kun for Træmaterialet. Bygningsforetagendet vil være overordentlig godt tjent med det. Dette har jeg nu i Tide villet henlede Opmærksomheden paa, og jeg vil bede den højtærede Minister, hvis han faar den Bemyndigelse, som jeg for mit Vedkommende meget ønsker, han maatte faa, til at bygge, at han vil drage sig dette til Nytte og kun anvende brandfrit Træ. Jeg er overbevist om, at det Beløb, som Overslaget dermed vil overskrides, vil blive anset som tilladelig anvendt.

Knudsen: Det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), som havde Ordet i Gaar, da han aabnede denne Forhandling, udtalte nogen Tvivl om, hvorvidt det Byggeforetagende, som projekteres i det foreliggende Lovforslag, vil vise sig at være hensigtsmæssigt, og hvorvidt de Lokaler, som man tilstræber at skabe for Nationalmuseet, i Længden ville være tilstrækkelige. Jeg slutter mig til disse Betragtninger, idet jeg ogsaa nærer stærk Tvivl om, hvorvidt dette Byggeforetagende i det hele vil vise sig at være heldigt. Maa jeg i saa Henseende henvise til, hvad der ogsaa er fremkommet under disse Forhandlinger, at hvad der her foreslaas i Virkeligheden kun er et Brødstykke af, hvad der tiltrænges. Der foreslaas Bygning af en ny Bygning i Stormgade, som skal have en Gulvflade af 8,600 Kv.-Alen, som altsaa skal benyttes til en Udvidelse af Nationalmuseet og Installation af Dansk Folkemuseum. Men foruden disse to Institutioner er der jo forskellige andre Samlinger, som trænge til mere Plads og bedre Plads end den, de i Øjeblikket have, og naar dette ikke er omtalt i det foreliggende Lovforslag, er det antagelig af den Grund, at den højtærede Minister har ment: Lad os først begynde paa at faa denne Bygning rejst, saa kunne vi bagefter nok faa de andre Bygninger, som vi trænge til til de andre af mig nævnte Øjemed. Der er i saa Henseende blevet sagt ogsaa: fra den højtærede Ministers Side, at der er jo Plads langs med den projekterede ny Gade mellem Stormgade og Ny Vestergade til den Bygning, og endvidere vil der jo ikke være noget til Hinder for at nedrive den Fløj af Prinsens Palæ, som løber langs Ny Vestergade, og der opføre en mere hensigtssvarende Bygning. Jeg vil altsaa gaa

ud fra, at hvad der foreligger er kun en Begyndelse til noget mere, der skal iværksættes. Maa jeg dertil sige, hvad der fremgaar af den Kommissionsbetænkning, der forelaa for Rigsdagen i 1891—92, at der foruden de 8,643 Kv.-Alen, som behøves til Nationalmuseet og Dansk Folkemuseum, vil der til et etnografisk Museum, der den Gang havde et Areal af 3,150 Kv.-Alen, behøves 5,797 Kv.-Alen, til Antiksamlingen, som den Gang havde 860 Kv.-Alen, vil der behøves 2,039 Kv.-Alen, og til Møntsamlingen, som den Gang havde 510 Kv.-Alen, vil der behøves 836 Kv.-Alen. Det var i alt 17,315 Kv.-Alen. Og dertil føjedes endvidere Administrations- og Reservelokaler paa tilsammen 2,227 Kv.-Alen, altsaa vilde der ifølge den da foreliggende Kommissionsbetænkning blive Brug for i alt 19,542 Kv.-Alen. Hvad der foreligger her, er altsaa kun en Begyndelse, idet man skal gaa videre, skaffe mere Plads og ny Bygninger til disse forskellige Samlinger. Maa jeg saa allerførst med Hensyn til den Maade, hvorpaa man søger at tilvejebringe disse Bygninger, sige, at jeg finder den her foreslaaede Maade i højeste Grad uheldig. For det første, fordi jeg mener, at naar man skal skaffe saadanne Bygninger til Veje til saa værdifulde Samlinger, hvorom der her er Tale, burde det kun ske efter en samlet Plan, saaledes som vi have haft det tidligere, og man bør ikke gaa til en stykkevis Gennemførelse af Sagen, inden man er tilstrækkelig klar over, hvad der senere vil komme, og hvorvidt man er i Stand til at sammenføje det, man senere skal bygge, med, hvad man nu agter at bygge, til et samlet Hele, som er værdig for de Samlinger, der skulle opbevares. Dertil kommer endvidere, at indtil man faar det samlede Kompleks, maa alle Samlingerne, som jo ikke kunne flyttes over i den ny Bygning, saa længe man ikke har den fremdeles forblive i de nuværende Lokaler, som ere opførte til ganske anden Brug og som Følge deraf er ganske uhensigtsmæssig indrettede. Det er ofte fremhævet, at hele det gamle Prinsens Palæ er i højeste Grad brandfarligt, men ikke nok dermed, ogsaa Lysforholdene ere uheldige. For Samlingernes Skyld og for den Oplysning, som Befolkningen kan hente der, bør Lokalerne være anderledes indrettede, saa at man er i Stand til at faa det Indtryk af Samlingerne, som man skal have. Det er altsaa en uheldig Omstændighed ved denne stykkevis Gennemførelse, at man i en Række af Aar, jeg ved ikke hvor længe, for en stor